

Loofhuttenfeest; feest van verwachting!

“Izaak da Costa: “Joden verwachten herstel maar kennen de Hersteller niet. Wij kennen de Hersteller maar verwachten herstel niet.”

Deut. 16:14 (en 14:22-27) Kan je je voorstellen een opdracht om vrolijk te zijn. Hét feest, het loofhuttenfeest, kent een gebod tot vrolijkheid:

“Gij zult vrolijk zijn op uw feest (ja het word took nog ONS feest genoemd, want een geschenk, we krijgen het in eigen handen). En niet alleen jijzelf ook het personeel, de gastarbeider of de asielzoeker, en weduwen en wezen onder ons, vieren het feest mee.” “Niet met lege handen weliswaar, breng mee wat de Heere u gegeven hebt, en geniet ervan voor het Aangezicht van de Heer.”

Dat doen we vanavond op onze eigen manier. In afwachting van de komst van de Heere Jezus en het herstel van alles, ook van het loofhuttenfeest in het land. Ik zie er naar uit.!

Laat deze viering een klein voorproefje mogen zijn van de vernieuwde aarde. We wonen in ‘tijdelijke’ hutten, we slaan onze pinnen niet te vast in. We zijn op weg naar het beloofde Koninkrijk. Waar Jesjoea de grote Tegenwoordige/Aanwezige zal zijn.

Laten we Paulus gehoorzamen vanavond (en niet alleen vanavond): “ Verblijd u in de hoop!!” Rom 12:12a

Dat is in de geest die heerlijkheid al naar je toehalen. Wij vertegenwoordigen eigenlijk het komende Koninkrijk. Wij zijn als het goed is de personificatie van de hoop van de hele schepping. Als wij geen blijdschap hebben om de hoop van deze wereld, wie dan wel, wat blijft er dan over? Nepblijdschap of opgeklopte blijdschap om dingen/ervaringen die voorbijgaan?

Op dit feest nu gericht op de heerlijke Messiaanse tijd met Jesjoea als Koning aanwezig; tegenwoordig, weer bij ons. Dat betekent “parousia” trouwens.

(Niet zoals overal over Thess. wordt gedacht, zijn binnenkomst, intocht of aankomst. Maar zijn ‘tegenwoordigheid’)

Er komt zo’n heerlijke tijd voor Israël en die met haar door Jesjoea verbonden zijn én die geschreven staan ten leven te Jeruzalem.

Jes. 4:2 en 3: “Te dien dage zal des Heeren spruit/plant (Tsemach) tot sieraad en tot Kavod (heerlijkheid) en de vrucht van de aarde tot voortreffelijkheid en tot versieringvoor hen die het ontkomen zullen in Israël. En het zal geschieden dat de overgeblevene in Sion en de overgelatene in Jeruzalem zal heilig geheten worden, een ieder, die geschreven is ten leven te Jeruzalem.”(dat laatste niet verder op ingaan, maar wel wezenlijk; waar je ingeschreven bent; In Babylon/Rome of in Jeruzalem.

De loofhut een garantie van de tijd van Herstel, zoals door de profeten van Oude en Nieuwe Verbond geleerd. Ja ook nieuwe. Het is niet zo dat de profeten het hebben over de aarde met Israel en haar Messias in het middelpunt en Openbaring gaat over de bestemming; de hemel. Dat is überhaupt een misvatting. Niet de hemel is onze bestemming, maar het Koninkrijk van God.

Er staat in Lukas in gelijkenis, een zoon ging uit om het Koninkrijk te ontvangen en weder te keren Lukas 19:12.

(Als je profeten en Openbaring bestudeert dan zul je zien dat de beelden van de toekomst van Openbaring en de profeten parallel lopen)

Julie weten ondertussen allemaal wel dat er staat in Zacharia 14:16;

“Dat de overgebleven heidenen (nadat dus het oordeel over Babylon, Rome is voltrokken en volgens Openb. 1/3 deel van de mensheid is omgekomen) die tegen Jeruzalem gekomen

zullen zijn, van jaar tot jaar optrekken zullen om aan te bidden de Koning, de Heere der heirscharen en om te vieren het feest der loofhutten.”

Dat zal me wat zijn, geen wereldwijde vuurwerk zoals bij de eeuwwisseling en elk jaar tijdens het midwinterfeest/oudnieuwjaar, maar optrekken naar Jeruzalem om de Heere te aanbidden, geweldig.

Naar het tekstgedeelte.

Jesaja 11; de Wortel van Isai, Sjoresj isai,

11:10 “Want het zal geschieden ten zelve dage, dat de heidenen naar de Wortel van Isai, Die staan zal tot een banier der volken, zullen vragen, en Zijn rust zal heerlijk zijn.”

11:1 Want er zal een rijsje voortkomen uit de afgehouden tronk van Isai een een scheut uit zijn wortelen zal Vrucht voortbrengen.

11:2 En op Hem zal de Geest des Heeren rusten, de Geest van wijsheid en van verstand, de Geest van raad en sterkte, de Geest van kennis en vreze des Heeren.”

Jesaja 11 vers 1 is contrast met eind hdst 10. De dreiging van Juda kwam in die tijd uit het noorden, van het Assyrische rijk. De Assyriërs zijn het werktuig dat God gebruikt om Juda te tuchtigen. Maar zij was trots op haar overwinningen dus zal God haar vernederen. Het Assyrische woud zal worden omgehakt en eindigen in een onherbergzaam, woest landschap.

Maar nu keert het Woord van de Heere Zich tot Juda in een positieve zin.

Want de boom die het Davidische koningshuis van Juda was, wordt ook omgehakt. Alleen een ‘tronk’, een dode boomstronk zo te zien, blijft ervan over. Toch zal daaruit frisse en verse scheuten voortgebracht worden.

Hoge bomen worden dus neergeveld, maar de Heere bouwt een machtig Koninkrijk op uit een heel kleine loot. Het begint uit het niets, een wortel nog, een totaal afgehouden waardeloze, dode boomstronk. Maar ...zie er komt een scheut uit die wortel. Een NETZER.

Horen jullie daar iets in? Nazerener. Iemand uit Nazareth is een Notzrie, en een volgeling van Jesjoea uit Natzereth, heten ook notzrie in Hebreeuws vandaag de dag. En op de klank af een afzonderde/een onthouder, een nazareër (een Nazier, tegenwoordig hebreeuws een monnik) Maar dan niet met een Tsadé, maar met een Zain in het midden. Het klinkt hetzelfde maar er staat een andere letter. Een woordklankprofetie genoemd. Want over deze scheut, Netzer, nazireër hebben we het.

Een ‘NETZER’ (letterlijk een wortelloot of een rijsje genoemd) uit zijn wortels zal vrucht dragen. God brengt uit het allerkleinst het allergrootste voort. We kennen toch de tekst uit Micha 5:1 “*En gij Bethlehem Efratha, al zijt gij klein onder de geslachten van Juda, uit u zal Mij voortkomen die eenheerser zal zin over Israël en wiens oorsprong is van ouds, van de dagen der eeuwigheid. = onafzienbare lange tijd = Hebr. Betekenins.*” Bethlehem één van de onbeduidendste plaatsen in Juda.

En ook Jes.53:2 “*Want Hij is als een rijsje voor Zijn aangezicht opgeschoten en als een wortel uit een dorre aarde; Hij had geen gedaante noch heerlijkheid, als wij Hem aanzagen, zo was er geen gestalte dat wij Hem zouden begeerd hebben.*”

Hoe gering ook het begin, hoe nederig ook in Zijn eerste komst.....Geweldige kwaliteiten zal deze Koningstegel hebben, WANT de Geest des Heeren zal op Hem rusten. De zeventvoudige Geest, de Geest in Zijn geheel, zonder maat. Zoals ook in Openb. 1:4, waar de H.Geest wordt voorgesteld in 7 geesten Gods. Denk aan de kandelaar met de middenschacht en de 3 paar zijarmen. De volheid van de Godheid woont daarom ook in Hem.

Zoals we ook lezen in Jes. 61: De Geest des Heeren is op Mij.” Wie kan dat alleen zijn dan de Gezalvde bij uitnemendheid, de Messias Jesjoea? Hij werd gezalfd en Hij zalfde, om alle gave/krachten die in Hem waren naar buiten te openbaren.

De Zoon ontving de Geest onmiddellijk van de Vader = onbegrenst.

(Wij ontvangen Hem nooit anders dan door de Zoon heen en ieder in zijn/haar mate. Tegenwoordig veel van de Geest gesproken, los van de Messias. Niet toegestaan.

Stelling: De Heilige Geest stelt zich nooit in betrekking tot mensen dan door de Messias.)

Volgens Jes. 61 en in de praktijk als dienstknecht op aarde, ging Hij van de ene verlossing naar de andere; Hij heeft een blijde boodschap voor zachtmoedigen, Hij verbindt gebrokenen van hart, gevangenen maakt Hij vrij.

Maar ook: “Hij roept uit het jaar van het welbehagen van de Heere”.

Dat is het jubeljaar; alle dienstbaarheid ten einde, alles gaat terug naar de oorspronkelijke eigenaar.

Wie is dat van Israël? Wie is eigenaar van heel Israël? Wie van de aarde, wie van heel de schepping?

Jaar van herstel, van maatschappelijke reorganisatie. Alle onrecht ook tussen rijk en arm opheffen. Maar ook...dag der wrake.

Verder in Jesaja 11:

Vs. 3 Zijn rieken zal zijn in de vreze des Heeren.” Hij Zelf zal overgoten zijn met de hoogste geestelijke kwaliteiten, maar Hij zal ook overlopen van vreugde als Hij ze bij anderen mag bereiken. Hij ademt, Hij leeft, Hij beweegt ‘ de Vreze van de Heere. De geur die je tegenmoet komt is er een van vreze van God. Hij is de fijnste smaakproever, alles wat ervan afwijkt wordt ook geproefd. Geweldige dingen zal Hij bewerken. Lees maar de volgende verzen; maar bedenk wel dat de profetie als kenmerk heeft, dat de gebeurtenissen niet chronologisch worden weergegeven; niet dus eerst dit, dan dat. Net als een diaserie waar de beelden door elkaar heen soms worden vertoond, van verschillende kanten belicht enz.

Een paar dia's als het ware wil ik eruit halen

Waar het om gaat is dat het schijnbaar tot niets geworden koningshuis de Messias voortbrengt, Die zal tot een Nes Amiem worden gesteld; een banier voor de volken.

Maar eerst het volk Israël; het huis van Juda en het huis van Efraïm herstelt Hij. Eerst het land; Eretz met het volk Israël en dan de aarde; ook Eretz. Dubbelzinnig woord, het verband, de context moet uitwijzen of het land of aarde is. Vaak kunnen beide kanten.

Doel; het beloofde land, zal model staan voor heel de aarde. De ganse aarde zal Koninkrijk worden. Daarom lezen van de overgebleven volken, die niet omgekomen zijn in het grote oordeel dat over Babylon dan gekomen is, dat zij de Heere gaan zoeken.

Vs 11. Hij zal opnieuw Zijn volk verzamelen. Al over gesproken met ‘dag van bazuïngeklank’ De sjofar klinkt en de “uitverkorenen” worden bijeenvergaderd. Geen uitverkorenen dan...Israël in Mattheüs. Overall vandaan zullen ze komen, aandacht getrokken door de Messias, Die Zelf de banier is en een banier, een duidelijk herkenningsteken zal oprichten.(nasa = opheffen Zelf doen!!)..onder de heidenen. Hij zal de verdrevenen van Israël verzamelen en de verstrooiden uit Juda vergaderen van de vier eilanden (van de 4 canefot, van de 4 hoeken) van de aarde.

Hij zal beide delen van volk Israel weer volledig bijeenbrengen. Wisten jullie dat er nog wat goed te maken valt tussen beide delen?

Tussen Efraim als grootste stam van de 10-stammen en vertegenwoordiger in de naam, en Juda als hoofdstam van het tweestammenrijk. Er gaat iets moois gebeuren; de nijd, afgunst van Efraim gaat weg. Geen wederzijdse jaloezie op elkaars gaven. Efraim ten diepste altijd

jaloers geweest op Koningsschap bij Juda en de dienst van de Heere, de tempel was bij hen. En Juda heeft het Efraim moeilijk gemaakt omdat ze zo sterk waren enz. De antipatie houdt op in de Messias. Zijn we daar ook nu niet mee bezig?

Hij zal vrede brengen tussen de beide delen van Israël. Hij zal de armen met gerechtigheid richten en de zachtmoedigen van het land met rechtmatigheid bestraffen. Wat een Koning. Hij verzamelt Zijn volk, zij worden overal vandaag thuis gebracht, als het al niet zal zijn gebeurd. Hij zal zijn volk beschermen zoals in de woestijn;
Jes 4:5 “En de Heere zal over alle woning van de berg Sion en over haar vergaderingen scheppen een wolk des daag en een rook en de glans van een vlamvend vuur in de nacht, want over alles wat KAVOD, heerlijkheid is Choepa (zal een beschutting wezen). 4:6 En daar zal een Soeka zijn tot een schaduw des daags en tot een toevlucht en tot een verberging tegen de vloed en tegen de regen.”

Eerst Zijn eigen volk deelt in de bescherming vrede en vreugde van God door middel van de Messias. Hij deelt zo geweldig veel uit.

Jes. 63:3 “Om de treurigen van Sion te geven sieraad in plaats van as, vreugdeolie i.p.v. treurigheid enz.

In 65:18 staat: Weest gijlieden vrolijk, en verheugt u tot in der eeuwigheid in hetgeen Ik schep, want zie Ik schep Jeruzalem een verheuging en haar volk een vrolijkheid.

We hebben het over; verblijd u in de hoop en vier vrolijk feest.....

Weten jullie de Heere Zelf zal vrolijk zijn over Zijn volk.

Jes. 65: 19 En Ik zal Mij verheugen over Jer. En vrolijk zijn over Mijn volk.

In Jes. 60: 21 staat dat het volk allemaal rechtvaardigen zullen zijn. Zij zullen in eeuwigheid de aarde (beter? Het land?) erfelijk bezitten. Zij zullen zelf tot een NETZER van Zijn plantingen, “een werk Mijner handen, opdat Ik verheerlijkt worde.”

Israël heeft als eerste het kapitaal ontvangen en daarvan wordt onder de volken uitgedeeld. De Heere HEERE zal gerechtigheid en lof doen uitspruiten voor alle volken! 63:11

En: Alle die heerlijkheid van Israël en van alle volken komt voort uit een rijsje, een takje

Vs. 10 weer: Naar deze Messias zal gevraagd worden, Hij zal ernstig gezocht worden.

Navorsen, de uitkomst bij bijv. de profeten vragen, (of waarzegger), Het niet meer weten, en vragen aan ...de Messias! Heerlijk toch!

Ze hoeven niet naar Hem te zoeken, omdat Hij onvindbaar zou zijn. Hij zal staan als een NES = d.w.z als een herkenningsteken bovenop een berg. Een hoge signaalstang/staaf op de bergen, waardoor bijv. de mensen tot een oorlog verzameld werden. Hoog verheven boven alle andere Messiassen en redders, goden van de wereld staat Hij nu daar als een banier voor de volken. En ze komen en ‘genieten van Zijn Menoecha, zijn rust. Echt thuis komen bij Hem, deze Koning. Tot Zijn ‘KAVOD’ Heerlijkheid.

Alle volken zullen tot deze Nes/banier komen. Ze weten dan allemaal goed dat Hij antwoord geeft op alle vragen en dat Hij de vervuller is van alle leegte, honger naar God, naar de Schepper en verlangen naar echtheid, naar sjalom, naar puurheid.

En weet je wie die volken gaat roepen: degenen die het (het oordeel) ontkomen zullen zijn. Israel in haar ruimste betekenis. Alle van Zijn volk en die er bij zijningelijfd en die mogen leven als Jesjoea er is. Ze krijgen een teken mee volgens Jes. 66:19 en zij worden naar de verste landen en eilanden gestuurd. Daar is het nog niet doorgedrongen dat er een andere wereldorde heerst. De echte orde van Jezus; Zijn KAVOD hebben ze nog niet gezien. Die gaat hen nu verkondigd worden.

Izaak da Costa zegt zo treffend: “ Het kleine zendingswerk is geschiedt, het grote moet nog geschieden en het zal geschieden door Israel. God zal dit volk tot een volk van zendingen maken, die de wereld zullen overstromen met geloof (gelijk zij het nu doen met ongeloof). Heerlijke tijd die wij verwachten en biddend werkend inwachten want men moet niet stil zitten, nee maar al het werk van de chr kerk is nog slechts een feest der eerstelingen, een Pinksterfeest (een sjavoe’ot), de zending van Israel zal het loofhuttenfeest, het feest van de volle oogst zijn.

De vroege regen is er, de spade regen zal komen. Nu liggen nog de volken op hun droesem, maar Israel zal de grote hefboom van al de volken zijn.

(Da Costa houdt, ondanks zijn geloof in een toekomstig uitgaan van Israel over heel de wereld een vurig pleidooi om de zending te bevorderen. Hij zegt: de hervorming heeft de volkomen genezing van de kerk nietaangebracht, want zij is achterlijk gebleven in het bevorderen van de zending en in het niet aanvullender blijven handelen tegen de Rooms. We moeten vervolging hierom niet vrezen...Hij zegt: de Nederlanders zijn bevreesd om het Evangelie onder de Javanen te verbreiden. Zij zijn bevreesd daardoor dat land zelf te verliezen, en zij vrezen niet dat God het hun juist daarom kan ontnemen, omdat zij hun wingewest niet gemaakt hebben tot een wingewest van de kerk van God.” ..Verderop.. wij hebben gezondigd, en wij zondigen nog, door de Javanen het Evangelie te onthouden. Het is ons tot een ban. Bovendien is het ons, een Christelijk volk, tot een schande de Mohammedanen in Indie te ontzien, ja te vrezen, en alzo het Christendom voor Mohammed een buiging laten maken.” Enz.)

Grote dingen staan te wachten; De Heere der heirscharen zal op deze berg alle volken een vette maaltijd maken een maaltijd van reine wijn van vet vol merg, van reine wijnen, die gezuiverd zijn.

De volken gaan de blinddoeken af, de dood wordt verslonden tot overwinning. (Jes. 25:6-9) Zoals Ps 86:9 en 10 zegt: Gol Gojiem asjer asjieta, javo v’ jisjtachavoe lefanecha v’ jacabdoe l’ Simcha (Zij zullen Zijn Naam ver’heerlijk’ ken. (Alle heidenen/volken, die Gij gemaakt hebt, zullen komen en zullen zich voor Uw aanschijn neerbuigen en Uw Naam eren) Ki gadol ata, v’ ose nifla’ot. Ata Elohiem levadecha (want Gij zijt groot en doet wonderwerken, gij alleen zijt God)

Kan er ook van ons gezegd worden? Wat er staat, dat men dan zal zeggen, zullen wij er ook bij zijn? En men zal te dien dage zeggen. Ziet deze is onze God; wij hebben Hem verwacht, en Hij zal ons zalig maken. (v’josjienoe) Deze is de Heere, wij hebben Hem verwacht, wij zullen ons verheugen en verblijden in Zijn zaligheid.” (waarin: B’jisjoeato)

Dat begint hier met Hem verwachten. Met ook te leven met die verwachting. Laat het maar horen en zien in je leven. Niet meer alles op het hier en nu zetten.

Ja, maar ik wil nog zo graag trouwen. Weleens gelezen, toen ik nog jong was, dat jonge mensen bekenden niet naar de wederkomst te verlangen, want... ze wilden eerst nog trouwen. Juist dan, want weet je, er staat geschreven, dat er weer gehoord zal worden de stem van de bruid en de stem van de bruidegom, de stem van vreugde en de stem van blijdschap en dat in de straten van Jeruzalem en overal daarbuiten. Juist als je een gelukkig huwelijk wil moet je bidden om de spoedige komst van de Heer.

Weet je er verandert van alles in de wereld, onder de volken door de grote Zoon van David. Ook onder in de dierenwereld; De dieren zullen tam zijn. Je hoeft als jong pas getrouwd stel niet bang te zijn, dat je jonge kinderen onder een auto terecht komt of gebeten wordt door een slang. De kinderen spelen zonder gevaar met de dieren. Een kleine dreumes is de herder van een kudde waarin een wolf en een lammetje, een luipaard met een geiten bok een kalf en een jong leeuwje, een koe en een berin samen lopen te grazen of bij elkaar liggen te rusten. Een baby zal als speelgoed een adder hebben en een gespeend kind van een jaar of drie dus, zal gewoon zijn hand in een slangenhol steken en niet gebeten worden.”

Het is inderdaad niet helemaal juist om te zingen; Stil maar wacht maar, alles wordt nieuw, de hemel en de aarde. Wel een blijde boodschap voor een naar de ondergang gaande wereld en wereldorde. Maar niet voor ons. Wij moeten aan het werk.

Geen tijd om te slapen, geen tijd om tijd te verdoen met niks doen. Doe wat je moet doen, op school, wees dankbaar voor alles wat je mag doen, krijgt. Voor je ouders, je vrienden, de gemeente, je dagelijks voedsel, de heerlijke dingen in het leven, maar richt je vooral op de komst van de Heere Jezus.

Kunnen we elkaar beloven elke dag om Zijn komst te bidden? Elke dag te vragen wat kan ik vandaag nog doen?

Weet je dat johannes zegt; Een ieder die deze hoop op Hem heeft, die reinigt zichzelf, gelijk Hij rein is. Je wilt Hem toch rein ontmoeten. Verlang je naar Zijn komst, dan zal je ook alles willen opruimen wat bij Zijn komst niet past.

Verblijd je in deze hoop, waar ik maar nog zo weinig van heb gezegd. Lees het woord er maar opna. Vooral de profeten en Openbaring, doen hoor. Niet je kop in het zand steken omdat er ook dingen staan te gebeuren die niet aangenaam zijn. Maar hef je hoofd omhoog hoor.

Denk hiermaar aan als je inde loofhut zit, of op je kamer. Laat dit loofhutfest een dankfeest, een vreugdefeest zijn maar vooral ook mag dit feest zijn vervulling krijgen in de aanwezigheid van onze Koning. Dat de grote, volle oogst van alle volken zal worden binnengehaald.

Zullen we nu alvast rond deze 'nes' banier ons verzamelen.

Wat een heerlijk slotakkoord geeft Jesaja. Er is een prachtige CD met een slotlied erop over deze tekst. Je proeft het 'slotakkoord' verheug je in deze toekomst en maak je klaar, reinig je en leef met de Heer zoals de Heer en doe wat je kunt doen. (denk aand gelijkenis van de talenten. Heb je 10 gebruik en dan 10, heb je er een gebruik hem, want de Heer komt spoedig. Hem alle eer. Kom Heere Jezus, kom haastig en maak ons bereid, ameen

Nog over na te denken; Open 21 'tranen afwissen, net als in Jes. 25.' Volken die in haar licht wandelen, koningen die heerlijkheid in haar brengen. Open 21:24

Achtergrondgegevens:

Het Loofhutfest was niet het eerste maar wel meest populaire feest. Ingesteld ter herinnering aan de goddelijke leiding van het volk Is in de woestijn. Ook dankfeest voor de oogst en bidfeest om regen en het gedijen voor het komende bouwjaar.

1. Koren overal in bergstreken van Judea geoogst, op ezels en kamelen naar dorstvloer vervoerd, dieren met of zonder dorswals eroverheen gedreven. In de westenwind het mengsel gewand, korenhopen gezeefd, plechtig gemeten, en tenslotte in lemen kuipen geborgen.
2. Druiven waren gesneden, behalve die nog niet rijp waren, door schaduw (opzettelijk vertraagd). Als vers bloed was druivensap onder de voeten verzameld en door de leidingen in de bekkens gevloeid en in kruiken gedaan.
3. Vijgen waren rijp geworden in versch soorten; groene, gele en bruine, blauwzwart. Wekenlang heel de familie niet meer uit de wijnbergen, waar ook de vijgebomen stonden, naar huis gegaan.

4. Olijven nog groen, hadden evenwel hun volle grootte bereikt en begonnen kostbare olie op te nemen.

Zomerplanten, tegen brand bekleed met kled van haren of pantser van glanzende, harde, stekelige bladerhuiden: muntsoorten, thymen en distels.

Bodem overal in stof veranderd, beekbeddingen uitgedroogde goten. Putten leeg of nog wat vuil water.

Herfstregens maken aarde levend. Aarde zwelt, uit alle reten en spleten ontkiemt nieuw leven en het uiterlijk van het land verandert met een dag.

Heel het volk in loofhutten: Men verschijnt voor de Heer, om vol vreugde voor de gaven van afg bouwjaar te danken en te bidden dat Hij in komende jaar het woestijnachtige land met regen van de hemel zal verkwikken.

In luchtige hutten, zoals die anders op wijnbergen staan en op de daken. Jezus ook midden op het feest in loofhuttengewoond.

Als standplaats gold de helling van de Olijfberg buiten de stad. Onder olijven immers onbebouwde grond.

Alleen mannen verplicht in hutten te wonen, zij moesten er eten en slapen. Heel de zeven dagen loofhut tot eigen huis en huis tot toevallig verblijf maken. Daarom mooi huisraad mee in hut en versieren met granaatappels, druiven en van aren gevlochten kransen. Het verblijven in loofhut beschouwde men als teken van dank voor de weldaden van God gedurende de woestijntocht.

Als vanzelf werden loofhutten zinnebeeld van de bescherming Gods.

Niemand die niet tijdig aankwam in Jeruzalem, want de eerste nacht van dit feest was het hoogste wat een Israëliet zich voor kon stellen. Terwijl alle kroonlijsten en vensters van de tempellampen en van hoge kandelabers grote lichten straalden, zong het tempelkoor op de vijftien treden/trappen tussen de voorhof van de vrouwen en die van de mannen de trappsalen; de hamaalotliederen.

In de zomernacht glansden de beweeglijke lichten van een fakkeldans, waaraan zelfs de voornamen van Jeruzalem en de strenge Schriftgeleerden meededen. In de duisternis weerklonken bij de feestelijke verlichting ook dejubelroepen van de toeschouwers.

Offer na offer volgde dag aan dag. En intussen wachtte men, verheugd over wat men zag, op datgene wat nog komen moest.

De eerste dagen feest aan dank gewijd. Laatste dag een gebed om regen.

Aan de bron Siloë (Siloam) in het binnenste van de berg ontsprongen, werd een gouden kan met water gevuld; gedurende het morgenoffer daalde de priester af en bracht ze naar de poort (de Waterpoort). Daar wachtten priesters en volk, met bazuingeschal en koorgezang ontvangen. Dan trok met naar het grote brandofferaltaar, de hogepriester goot water uit bij het altaar in een schaal. Intussen spraken de priesters het psvers; Met vreugde zult gij water scheppen van de bronnen van heil'. Het geschal van de trompetten klonk daarbij over het volk heen.

7x trokken de priesters om het altaar in de rechterhand de feestruiker. De ruiker is het religieuze 'feestinsigne' Met de ruiker in de hand nam men deel aan godsoef, bad men, wandelde men door de straten.

Bij zingen van 118ste psalm: "Hosianna, Ach Heere help! Zwaaiden zij de ruiker. Met hen smeekte het vergaderde volk om de zegen van God (zie verder blz. 305 van het leven van Jezus)

